

[Handelsministeren.]

kunde have ønsket at gaa videre i Retning af at give almindelig Næringsfrihed, end man nu efter Revisionen naar til at faa; men nogen Mulighed for at naa videre har ikke været til Stede, og jeg og mine Partifæller har maattet nøjes med det, som nu opnaas.

• Og det, der vindes ved denne Revision, er heller ikke saa lidt endda. For det første vindes der dette, at man nu opnaar en samlet Lovgivning om de egentlig næringsretlige Forhold. Derved lettes Centraladministrationen, derved lettes Politio- og Magistratsmyndighederne, og derved lettes Befolkningen og ikke mindst de næringsdrivende sely, som nu faar let Adgang til at forvise sig om, hvad der er deres Ret paa det næringsmæssige Omraade, og hvad der ikke er deres Ret. Alle de gamle Reskripter, Domsafsigelser, Love, o. s. v. ophæves, og vi faar en Lov omfattende alle de egentlig næringsretlige Forhold.

For det andet giver Loven enkelte og letforstaaelige Regler om Adgangen til at drive Næring. Der fastsættes nu en lavere og for hele Landet gældende, ensartet Betaling for den enkelte, der ønsker at drive Næring, og der fastsættes ogsaa en ensartet Betaling for Selskaber. Hidtil har der skullet betales efter højst forskellige Takster, uden at nogen egentlig kunde finde ud af, hvorfor man i de paakommende Tilfælde skulde betale mere for at faa et Næringsbevis, end andre skulde betale for at faa deres Næringsbevis. Nu fastsættes der, som sagt, en ensartet og temmelig lav Takst for alle.

For det tredje bliver Kvinderne efter dette Lovforslag ligestillet med Mændene paa det næringsretlige Omraade. Hidtil kunde ingen gift Kvinde erholde Næringsadkomst. Nu faar Kvinderne den samme Ret til at erholde Næringsbevis og drive Næring og Erhverv som Mændene.

For det fjerde indeholder Lovforslaget Bestemmelser, hvorefter Aktieselskaber ikke mere bliver et Skjulested for dem, der paa Grund af personlige Diskvalifikationer ikke kan opnaa Næringsbevis. Aktieselskaber sidestilles nu med Enkeltpersoner med Hensyn til Adgangen til at løse Næringsbrev.

For det femte gives der klarere Regler for Andelsselskaber, uden at disse dog paa nogen Maade bliver ringere stillet, end de hidtil har været.

For det sjette gives der nu bestemte Regler for Omførsel af Varer, Regler, der

er klare og letfattelige, og som jeg tror, hele Befolkningen vil være tjent med.

Endvidere skal jeg anføre, at der i Lovforslagets Bestemmelser tages Sigte paa at dæmme op for Auktionsmisbrugene.

Endelig indeholder Lovforslaget Regler for Ansættelsen af autoriserede Vejere og Maalere, og derved ordnes et Forhold, der hidtil har været alt andet end tilfredsstillende ordnet, paa en efter Omstændighederne god Maade.

Der er saaledes ikke Tvivl om, at selv om Lovforslagets Vedtagelse ikke betyder et Systemskifte, vil det dog give os klarere og paa adskillige Omraader meget bedre egentlig næringsretlige Regler, end vi hidtil har haft. Jeg kan derfor paa det bedste anbefale Lovforslaget til endelig Vedtagelse her i Tinget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 86 Stemmer mod 1.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Afgift af Motorkøretøjer m. v.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3423; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1961).

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (N. P. Nielsen): Der er til Udvalget rettet en Del Henvendelser bl. a. fra forskellige Erhvervs- og Motororganisationer, hvilke Henvendelser væsentlig gik ud paa at søge Motorafgifterne nedsat. Det fremgaar af Ændringsforslagene og Betænkningen, som jeg senere skal knytte nogle Bemærkninger til, hvorledes Udvalget har stillet sig til disse Henvendelser. Der er bl. a. sket Henvendelse fra Grundejerforeninger, dels paa Frederiksberg og dels i Hvidovre, gaaende ud paa, at der i Lovforslaget skulde gives Adgang til, at Afgiften kunde benyttes ogsaa til private Veje i Kommunerne. Man har i Udvalget ikke ment, at det var nødvendigt at faa noget saadant fastslaaet i Loven, idet det jo staa